

34.kapittel – Guds hensikt (Jesaja kap.62;1 – 63;6)

Himmelens Gud er tro mot sitt ord og likesom jorden får plantene til å skyte fram "*slik skal Herren Herren la rettferdighet og lovsang spire fram for alle folkenes åsyn*" (kap.61;11) – alt dette for å oppfylle løftene basert på Jesus som Frelser og Konge. Israel er Guds land og Jerusalem den store konges stad, og de vil bli midtpunktet i det kommende Guds rike: "*For Sions skyld vil jeg ikke tie, og for Jerusalems skyld vil jeg ikke være stille, før hennes rettferdighet går fram som en stråleglans, og hennes frelse som et brennende bluss.*" (kap.62;1).

Dette lys vil skinne fram til nasjonene og de vil se Guds rettferdighet (v.2). Hedningenes tid vil være slutt og det nye Jerusalems tid vil begynne og dets lys vil skinne som en kongelig krone (v.3). Befrielsen vil denne gang vedvare, ikke som med befrielsen fra Babylon: "*Du skal ikke mer kalles den forlatte, og ditt land skal ikke mer kalles en ødemark.*" (v.4).

"Ditt land skal kalles ektehustru"

Her tar Jesaja våre tanker tilbake til den store befrielsen fra Assur, den gang kong Hiskia giftet seg med Hefsiba: "*Men du skal kalles min lyst [= Hefsiba], og ditt land skal kalles ektehustru. For Herren har sin lyst i deg, og ditt land skal bli tatt til ekte.*" (v.4).

Det vil bli et dobbelt ekteskap (v.5): "*dine barn ta deg til ekte*" – ikke lenger en ødemark. "*Og som en brudgom gleder seg over sin brud, skal din Gud glede seg over deg*" – ikke lenger forlatt. Dette løftet er garantert av Gud: "*Herren har sverget ved sin høyre hånd og ved sin veldige arm: Jeg vil ikke mer gi dine fiender ditt korn å ete*" (v.8).

At kristenheten har nektet å tro på jødernes tilbakevendelse til deres eget land, er gått over i historien. Det ble forkynt at ved "Israel" mentes de troende og at det nye Jerusalem var et rike i himmelen. De som trodde annerledes var kalt kjettere og sammen med jødene, ble de hensynsløst forfulgt av de "kristne". Men de ga ikke opp og under Guds styrelse stiger den samme bønn opp til Gud om at han vil gjøre Jerusalem "*til en lovsang på jorden.*" (v.7).

Guds hensikt er åpenbart, men detaljene blir ofte skjult. Gud har forlangt tro og tålmodighet av sine tjenere i alle generasjoner og fremdeles må vi be: "*Komme ditt rike. Skje din vilje som i himmelen, så og på jorden.*"

"Løft et banner for folkene"

Forberedelse er en nødvendighet. Mens Gud har gitt mennesker frivilje, styrer han alle ting mot oppfyllelsen av sin hensikt: "*Dra inn! Dra inn gjennom portene, rydd veien for folket! Bygg, bygg veien, rens den for stein, løft et banner for folkene!*" (v.10). Selv om detaljene er skjult, hvilke spennende begivenheter ligger åpne for våre øyne! Millioner jøder bosatt i landet Israel, det øde land omgjort til en frodig have, en stormakt i det ytterste Norden ferdig til å angripe, nasjonene blir samlet til "*krigen på Guds store dag*" (Harmageddon), moralsk og religiøs frafall og mye annet. Alle ting som taler til det opplyste sinn om at Herrens gjenkomst er nær.

*"Se, Herren lar det lyde til jordens ende: Si til Sions datter: Se, din frelse kommer! Se, hans lønn er med ham, og hans gjengjeldelse går foran ham." (v.11). Herren Jesus bruker disse ord om seg selv i Åpenbaringen kap.22;12. Han er den lovede frelser og lønnen blir utdelt ved hans komme. Men Jesaja fortsetter: "hans gjengjeldelse går foran ham." (v.11). Dette arbeid vil utføres også av de som får Guds gave – det evige liv. Ordet "ham" i v.11 blir forandret til "de" i v.12: "Og **de** skal kalles det hellige folk, Herrens gjen-løste. Og du selv skal kalles den søkte, den by som ikke er forlatt."*

Det faktum at Kristus vil komme med kraft antyder at nasjonene ikke frivillig vil underlegge seg ham. Jesaja har tidligere vist at dommen må gå i forveien for rettferdighet: *"... For når dine dommer går over jorden, lærer jordboerne rettferdighet. Dersom den ugudelige får nåde, så lærer han ikke rettferdighet ..."* (kap.26;9-10).

"Mektig til å frelse"

Profeten Sakarias forteller oss: *"Jeg vil samle alle hedningefolkene til krig mot Jerusalem." (kap.14;2). Tiden alene vil vise hvordan dette vil skje, men det har en forbindelse med Jesajas ord angående Jesus som åpenbares til Israel. De vil spørre: "Hvem er han som kommer fra Edom?" (kap.63;1). Svaret viser at det er Herren Jesus kommet tilbake til jorden: "Det er jeg, jeg som taler rettferdighet, som er mektig til å frelse." Den moderne Edom er araberne, dødsfiender av Israel. Fra disse kommer Frelseren til Israel med blod på sine klær: "Pressekaret har jeg tråkket, jeg alene, og av folkene var det ingen med meg. Så tråkket jeg på dem i min vrede og trampet dem i stykker i min harme. Da sprutet deres blod på mine klær, og hele min kledning fikk jeg tilsølt." (v.3). I og med at alle nasjonene blir samlet mot Jerusalem, blir det ingen til å hjelpe Israel unntagen deres Gud og hans frelses arm (v.5).*

Dette vil bli den hevners tid som Jesus unnlot å nevne i synagogen og også trøstens dag for de sørgende: *"For hevners dag var i mitt hjerte, og mitt gjenløsningsår var kommet." (v.4).*

Vår tids supermakter vil ydmykes: *"Jeg tråkket ned folkeslag i min vrede og gjorde dem drukne i min harme. Jeg lot deres blod renne ned på jorden." (v.6). Av bitter erfaring vil Israel da skjønne at ordene i Salme 146 er sanne: "Sett ikke lit til fyrster, til et menneskebarn som ikke kan frelse! Farer hans ånd ut, så vender han tilbake til sin jord, samme dag er det forbi med hans planer. Salig er den som har Jakobs Gud til sin hjelp, og som setter sitt håp til Herren, sin Gud" (v.3-5).*